

Brussel, 13 november 2018
REV1 – Vervangt het document "Vragen
en antwoorden" van 21 september 2017

**VRAGEN EN ANTWOORDEN IN VERBAND MET DE TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD
KONINKRIJK UIT DE EUROPESE UNIE MET BETREKKING TOT EU-REGELS VOOR
DIERVOEDING**

Op 23 januari 2018 heeft de Europese Commissie de "*Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels voor diervoeding*"¹ bekendgemaakt. Die kennisgeving wijst belanghebbenden op het volgende:

"Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd) het gehele primaire en secundaire Unierecht niet langer van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk, tenzij in een geratificeerd terugtrekkingsakkoord² een andere datum wordt vastgesteld.³ Het Verenigd Koninkrijk wordt dan een "derde land"⁴.

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de grote onzekerheid, met name over de inhoud van een eventueel terugtrekkingsakkoord, wil de Commissie marktdeelnemers die zijn betrokken bij activiteiten in verband met diervoeding, zoals aanvragers en houders van een vergunning voor toevoegingsmiddelen, aanvragers die verzoeken om bijwerking van de lijst van diervoeders met een bijzonder voedingsdoel ("Parnuts") en exploitanten van diervoederbedrijven die voornemens zijn naar de EU uit te voeren, wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Behoudens mogelijke overgangsregelingen in een eventueel terugtrekkingsakkoord, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de EU-regels op het gebied van diervoeding niet langer voor het Verenigd Koninkrijk."

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/animal_feed_nl.pdf

² Momenteel wordt met het Verenigd Koninkrijk onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord.

³ De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en met instemming van het Verenigd Koninkrijk ook unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

⁴ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

Deze reeks vragen en antwoorden, die door de diensten van de Europese Commissie is opgesteld, is bedoeld om verdere aanwijzingen te verstrekken op basis van de bovengenoemde kennisgeving aan de belanghebbenden. Deze reeks vragen en antwoorden zal waar nodig verder worden bijgewerkt en aangevuld.

1. WAT ZIJN DE EU-REGELS VOOR DIERVOEDING?

In vier verschillende wetgevingsteksten op het gebied van diervoeding zijn de vereisten voor niet-EU-landen vastgelegd die bepaalde verplichtingen met zich zullen brengen voor exploitanten van diervoederbedrijven in het Verenigd Koninkrijk. Daarbij gaat het om:

- exploitanten die voornemens zijn naar de EU uit te voeren: Verordening (EG) nr. 183/2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne⁵ en Richtlijn 98/51/EG van de Commissie⁶;
- aanvragers van een vergunning voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding: Verordening (EG) nr. 1831/2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding⁷;
- aanvragers van een vergunning voor diervoeder met bijzonder voedingsdoel (Parnuts): Verordening (EG) nr. 767/2009 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders⁸.

2. EXPLOITANTEN DIE VOORNEMENS ZIJN NAAR DE EU UIT TE VOEREN

2.1. Wat zijn de vereisten om diervoeding in de EU in te voeren?

De lijst van derde landen waaruit diervoeding in de EU mag worden ingevoerd⁹ is nog niet opgesteld. Op grond van artikel 24 van Verordening (EG) nr. 183/2005 zijn de in artikel 6 van Richtlijn 98/51/EG van de Commissie¹⁰ vastgestelde voorwaarden van toepassing, waarin het volgende is bepaald:

⁵ Verordening (EG) nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne (PB L 35 van 8.2.2005, blz. 1).

⁶ Richtlijn 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding (PB L 208 van 24.7.1998, blz. 43). Richtlijn ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 183/2005; er zijn evenwel voorlopige maatregelen van toepassing krachtens artikel 24 van die verordening.

⁷ Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29).

⁸ Verordening (EG) nr. 767/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (PB L 229 van 1.9.2009, blz. 1).

⁹ Artikel 23 van Verordening (EG) nr. 183/2005.

¹⁰ Richtlijn 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de

- inrichtingen in derde landen moeten een in de Europese Unie gevestigde vertegenwoordiger hebben;
- de vertegenwoordiger moet ervoor zorgen dat de inrichtingen voldoen aan hygiënevoorschriften die ten minste gelijkwaardig zijn aan die in de EU;
- de vertegenwoordiger moet een register bijhouden van op de EU-markt gebrachte producten van de door hem vertegenwoordigde inrichtingen.

3. VERLENING VAN VERGUNNINGEN VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN VOOR DIERVOEDING DIE AAN EEN VERGUNNINGHOUDER ZIJN GEKOPPELD

3.1. Ik ben een exploitant in het Verenigd Koninkrijk die een vergunning heeft aangevraagd voor een toevoegingsmiddel voor diervoeding dat aan een vergunninghouder is gekoppeld, maar voor mijn product is nog geen vergunning verleend. Ben ik ergens toe verplicht?

Overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 geldt voor bepaalde toevoegingsmiddelen¹¹ dat enkel de vergunninghouder als eerste het product op de markt mag brengen. De naam van de vergunninghouder staat in de verordening waarbij de vergunning voor die toevoegingsmiddelen is verleend¹².

Overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 moet de aanvrager van een vergunning of diens vertegenwoordiger in de EU zijn gevestigd.

Indien de aanvrager van een vergunning of zijn vertegenwoordiger momenteel in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd, moet de aanvrager zich derhalve in de EU vestigen of een vertegenwoordiger aanduiden die in de EU is gevestigd. De desbetreffende nieuwe contactgegevens moeten worden meegedeeld aan de Europese Commissie.

3.2. Wat zijn de verplichtingen voor een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde houder van een reeds verleende vergunning voor een toevoegingsmiddel voor diervoeding?

Overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 moet de aanvrager van een vergunning of diens vertegenwoordiger in de EU zijn gevestigd.

erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding (PB L 208 van 24.7.1998, blz. 43).

¹¹ Aan een vergunninghouder gekoppelde toevoegingsmiddelen zijn toevoegingsmiddelen die geheel of gedeeltelijk uit ggo's bestaan of daarmee zijn geproduceerd en toevoegingsmiddelen die tot de volgende categorieën behoren: zoötechnische toevoegingsmiddelen, coccidiostatica en histomonostatica.

¹² Artikel 9, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1831/2003.

Een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde houder moet zich derhalve in de EU vestigen of een vertegenwoordiger aanduiden die in de EU is gevestigd.

De vergunning moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

De vergunninghouder moet de desbetreffende contactgegevens meedelen aan de Europese Commissie, zodat de Commissie stappen kan ondernemen om de verordening waarbij de vergunning voor het toevoegingsmiddel is verleend te wijzigen volgens de procedure van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003. Het duurt enige maanden voordat deze procedure is afgerond (circa vier maanden). In het Verenigd Koninkrijk gevestigde vergunninghouders moeten de procedure dan ook ruim op voorhand starten, zodat deze is afgerond voor de terugtrekkingsdatum.

4. VERLENING VAN VERGUNNINGEN VOOR GENERIEKE TOEVOEGINGSMIDDELEN VOOR DIERVOEDING

Voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding die niet aan een specifieke vergunninghouder zijn gekoppeld (d.w.z. andere toevoegingsmiddelen voor diervoeding dan die in onderdeel 3) ("generieke toevoegingsmiddelen voor diervoeding")¹³ geldt het volgende:

- Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 moet de aanvrager van een vergunning of diens vertegenwoordiger in de EU zijn gevestigd. Indien de vergunning nog niet is verleend, moet de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanvrager zich vestigen in de EU of overeenkomstig artikel 7, lid 1, een in de EU gevestigde vertegenwoordiger aanduiden en de desbetreffende contactgegevens meedelen aan de Europese Commissie.
- Hetzelfde geldt overeenkomstig artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 indien aanvragers om een nieuw gebruik, een wijziging of een verlenging van een vergunning verzoeken.
- Indien voor het toevoegingsmiddel reeds een vergunning is verleend, hoeft de (voormalige) aanvrager niet in de EU gevestigd te zijn of een vertegenwoordiger in de EU aan te duiden.

5. LIJST VAN BESTEMMINGEN VAN DIERVOEDERS MET EEN BIJZONDER VOEDINGSDOEL (PARNUTS)

De toepassingen voor Parnuts zijn geregeld in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EG) nr. 767/2009. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 767/2009 moeten aanvragers die verzoeken om bijwerking van de lijst van bestemmingen in de EU zijn gevestigd.

¹³ Technologische toevoegingsmiddelen, sensorische toevoegingsmiddelen en nutritionele toevoegingsmiddelen. Zie bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1831/2003.

Indien de vergunning nog niet is verleend, moet de aanvrager in de EU zijn gevestigd.

Indien het diervoeder reeds is toegestaan, hoeft de (voormalige) aanvrager niet in de EU gevestigd te zijn.